

De waarheid zonder opschik, aangenamer en krachtiger!

[omsHeerenhuis 1984]

De kinderachtige mens wil de waarheid opgesmukt hebben, maar wanneer hij verstandig wordt, dan wordt hem de eenvoudige waarheid, zonder opschik, aangenamer en krachtiger.

Ik heb dienaangaande voor omtrent vijf en twintig jaren een ontmoeting gehad, die voor mij leerzaam was, en het ook voor u kan zijn.

Ik zat in Utrecht in een gezelschap van drie heren, die in geleerdheid en godsvrucht grijs geworden waren, professoren Bonnet, Segaar en dominee Hinlopen. De laatste geheel doof zijnde, had uit dien hoofde de gewoonte in gezelschap veel zelf te spreken.

Hij zat naast professor Bonnet en zei onder anderen: "Als ik somtijds niet slapen kan, dan zeg ik een psalm of een kapittel uit de Bijbel op, of de geloofsbelijdenis, of het volmaakte gebed, en zoek mij zo te stichten in en door de waarheid".

Professor Segaar zat naast mij; en deze, hoewel niet zo geheel doof echter hardhorig zijnde hoorde niets van hetgeen Hinlopen zeide; maar met mij sprekende, zeide hij nagenoeg het zelfde: "Na mijn ziekte, lig ik des nachts menigmaal wakker, en overdenk ik wat de Heere Jezus mij leert bidden in het Onze Vader; en op een andere tijd, wat ik belijde te geloven in de twaalf artikelen des geloofs".

Dit was voor mij een aandoenlijke ontmoeting, en ik dacht: hier ontvangt God de eer, dewijl de kundige mannen belijden, dat de eenvoudige waarheid alleen hen voeden kan. Ik verblijde mij in God, die door Zijn genade de wijze tot kinderen maakt, en de kinderen wijsheid geeft.